

[Hjortnæs.]

citerer fra Folketingstidende 1972-73, sp. 5964:

„ . . . om tanker, regeringen har haft om at give yderligere kompensationer på grund af prisstigninger, vil jeg uden at tage nogen stilling dog sige, at alt andet lige må en pristalsregulering trods alt være en sundere måde at gå frem end den anden;“

Men vel, det korte af det lange er, at der foreligger nogle besparelsesforslag om ophævelse af moderskabsydelsen og af det forhøjede og det ekstra børnetilskud som ydelser, der automatisk tildeles enlige forsørgere. Fremover vil det forhøjede og det ekstra børnetilskud kun blive udbetalt efter ansøgning, og efter at ansøgeren har underskrevet en tro og love-erklæring på, at vedkommende ikke lever i et fast samlivsforhold.

Dette er der enighed om mellem de politiske partier.

Således som ændringsforslagene oprindeligt var udformet, skulle det ekstra og det forhøjede børnetilskud til enlige forsørgere bortfalde og erstattes af en ydelse tildelt efter behov. Jeg erkender, at man hermed brød med et princip, og jeg forstår også godt de betænkeligheder, der er blevet fremført mod indførelsen af behovsprincippet i børnetilskudsloven. Men når man mener, at princippet er anvendeligt i sociallovgivningen i øvrigt — og det gør vi jo, al den stund ingen partier har taget afstand fra, at behovsprincippet indføres i bistandsloven — så er det lidt vanskeligt at forstå, hvorfor man ikke kan benytte det i relation til børnetilskuddene.

Som jeg sagde under første behandling, tror jeg, vi er dygtige nok til at forvalte dette princip, og var et cirkulære blevet udformet efter de retningslinjer, som jeg også redegjorde for under første behandling, er jeg vis på, at vi havde fået en god lov. Da vi imidlertid ikke kunne vinde oppositionen for disse synspunkter, har vi valgt at afstå fra dem, i hvert fald i denne omgang.

Det positive, vi har opnået herved, er, at vi får en lettere administration, men set ud fra en social synsvinkel er der en række uheldige virkninger ved ikke at vælge behovsprincippet. For det første vil den enlige forsøger, som oppebærer en normal indtægt,

og hvis økonomiske situation i ikke få tilfælde er bedre end den families, hvor manden eller konen er eneforsøger, bevare retten til det forhøjede børnetilskud, og det er der i hvert fald ikke et socialt betinget grundlag for. Dernæst vil enlige kvinder, der lever i en såkaldt storfamilie, bevare retten til såvel det forhøjede som det ekstra børnetilskud, og heller ikke det er der altid et socialt betinget grundlag for. Det behøver der heller ikke at være i den situation, hvor den enlige moder tager ophold hos forældrene.

Modsat har den enlige mor, som lever i et fast samlivsforhold med en fortrukket og asocial mand, ikke længere ret til at få det forhøjede og det ekstra børnetilskud, og det er ikke mindst i disse situationer, der foreligger et socialt betinget behov. Havde vi valgt at indføre behovsprincippet, kunne vi have hjulpet i sådanne tilfælde; nu kan vi ikke.

Jeg har ønsket at påpege dette, fordi behovsprincippet er blevet angrebet så hårdt. Forvaltet med den rette holdning er det utvivlsomt et rigtigt princip at få indført også i børnetilskudsloven. Men det kan vi vende tilbage til, når resultatet foreligger af den undersøgelse, udvalget har ønsket at få iværksat af den fordelings- og familiepolitik, der ligger bag lovgivningen om direkte og indirekte støtte til børnefamilier, og i forbindelse hermed søge klarlagt, hvilke samlede virkninger de forskellige former for civilstand udløser.

Jeg har ikke flere kommentarer ud over, at det naturligvis glæder mig, at det konservative folkeparti vil stemme for bevarelsen af dyrtidsreguleringen, selv om jeg nok har en formodning om, at det er med en anden motivering end mit parti.

Jeg skal anbefale at stemme for de af socialministeren stillede ændringsforslag til lovforslaget om børnetilskud, og jeg må anbefale at stemme imod de af mindretallene stillede ændringsforslag.

For så vidt angår mælkekompressionsloven har jeg ingen særlige bemærkninger. Det ligger jo klart, at oppositionspartierne ikke vil være med til dette lovforslags gennemførelse. I udvalget har vi måttet tage dette til efterretning, og jeg har ikke noget at føje til det, jeg gav udtryk for ved lovforslagets første behandling.